

La Badinerie

SBDMV Mūzikas vēstures un teorijas nodaļas informatīvā avīze www.sbdmv.lv

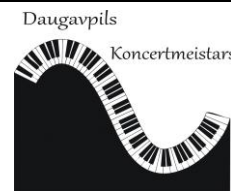
JANVĀRIS

2017

Daugavpilī svinīgi
norisinājās XII
Starptautiskais garīgās
mūzikas festivāls *Sudraba
zvani* ♦ 4 lpp.

Daugavpils koncertmeistars
♦ 2 lpp.

*Muzikologu saimei piedroņās Laura Onzule,
kas arī ir avīzes “La Badinerie” jaunā redaktore.
Viņas pirmie raksti nopublicēti šajā numurā.*

JAUNO DZIEDĀTĀJU ZIEMASSVĒTKU DZIESMU KONKURSS

XII Starptautiskā garīgās mūzikas festivāla “Sudraba zvani” ietvaros 2017. gada 12. janvārī Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolā notika “Jauno dziedātāju Ziemassvētku dziesmu konkurss”. Kopumā konkursā piedalījās ~ 80 dalībnieku (solo un duetos), kuri tika iedalīti vecuma grupās no 9 - 16 gadu vecumam. Katrs konkursants atskaņoja 2 dziesmas. Repertuārā bija jāiekļauj sakrālā rakstura dziesmas, kuras atskaņo Ziemassvētku laika periodā vai Ziemassvētku dziesmas (oriģinālas vai tautas dziesmas).

Diemžēl man neizdevās noskatīties pašu mazāko “dziedātāju” uzstāšanos, toties paklausījos vecāko meiteņu un zēnu (C un E grupas) dziesmu izpildījumu. C grupas konkursu atklāja Anna Istratija ar ļoti savdabīgu priekšnesumu. Dziedāja visiem

pazīstamas latviešu tautasdziesmas “Simtiem cepu kukulišus” un “Pūti, pūti, Ziemeļīti.” Patika šī tautiskā dzirksts. Tā

Galvenās balvas ieguvējs E – grupā
Nataniels Simha Rasnačs

kā es pati 9 gadus dziedāju folklorā, varēju objektīvāk novērtēt meitenes prasmes. Lidija Kaļišuka – meitene ar pasakaini tīru, gaišu balsi tembru.

Dziedāja vairāk falsetto manierē. Patika arī Lindas Korbutas daudzsološā uzstāšanās. 1. dziesmā bija manāms *vibrato*. 2. dziesmā interesanti bija tas, ka viņa dziedāja bez klavierpavadījuma, “uzsītot” ritmu ar trīsstūri.

Zanei Lazdiņai bija salīdzinoši “līdzens” dziedājums, “izturētas” notis, bez balss “aizkrišanas”. Piemīt diezgan plašs balss diapazons. Man bija žēl Tatjanas Meinartes, varēja redzēt, cik ļoti viņa nervozēja – viņai trīcēja balss un brīžiem trūka elpas, lai izdziedātu vienotu melodisko līniju, ņemot vērā to, ka mēģinājumā meitenei veicās daudz labāk. No Evelīnas Ruseckas izvēlēta dziesmu repertuāra mani īpaši aizkustināja “Lūgšana Ziemassvētku vakarā”.

Kā manu “favorīti” no visām konkursantēm nevaru neatzīmēt Tomu Saveljevaiti – jauno vokālisti ar

specifisku balsu nokrāsu, tembru. Dziedāja pietiekoši profesionāli priekš saviem gadiem – trīsi, līdzīgi. Meitene izpilda ar emocijām, azartiski, jautri (īpaši 2. dziesma).

Man vissvarīgākās parasti ir emocijas un muzikalitāte gan vokālistu, gan instrumentālistu darbā. 2. dziesmu Toma nodziedāja ar dzirksteļi acīs – azartiski, jautri, tā, ka gribas celties un dejot līdzī. Pēc Tomas manā “favorītu sarakstā” seko Alise Sebre. No visām

iepriekšminētajām dalībniecēm Alisei ir visplašākais balsu diapazons. Konkursu C grupā noslēdza Elizabete Elere – meitene ar lielu potenciālu un grupas konkursa noslēgšanas cienīgu priekšnesumu.

E grupā šoreiz piedalījās tikai 2 konkursanti - Nataniels Simha Rasnačs un Pauls Rudašs. Man vairāk patika Nataniela uzstāšanās. Viņš ir dobjas, ar neizsakāmu dziļumu un krāsām piesātinātas balsis īpašnieks. Turklāt jebkuram skatuves māksliniekam ir

jājūtas brīvi uz skatuves, kas šim vokālistam bez manāma stresa padodas. Paula Rudaša priekšnesuma laikā man šķita, ka bija pārāk kluss muzikālais pavadījums.

Konkursa noslēgums norisinājās

Konkursa laureāti

LKC Vienības namā, kur gaišu un patīkamu atmosfēru uzturēja bērnu vokālās studijas 4 mazās ”Pērlītes” ar tikpat pasakainu dziesmu “Vakara dziesma” (“Tik pie tevis, mīļais Dievs”). Tur pat notika arī apbalvošana. A grupā: 2 pirmās vietas ieguvēji, 13 – otrās, un 6 – trešās. B grupai paveicās vairāk – tur pirmo vietu ieguva 8 konkursanti, otro – 7, bet trešo tikai 2. Manas talanta saskatīšanas prasmes apstiprinājās, jo no C grupas pirmās vietas ieguvējas bija

manas favorītes – Toma Saveljevaite, Alise Sebre un Elizabete Elere. Mūsu SBDMV 1. kursa audzēkne Valērija Samorodova ieguva 2. vietu. E grupā abi jaunieši – Nataniels un Pauls – ieguva 1. pakāpi. Galvenās balvas tika piešķirtas:

A grupā – Esterei Jankovskai, B grupā – Laurai Taburei, C grupā – Elizabetei Katrīnai Elerei, D grupā – Kristiānam Jasinskim, E grupā – Natanielam Simham Rasnačam un F grupā – Tomam Antonam un Zanei Lazdiņai (duets).

Šis konkurss bija patiesi daudzveidīgs gan repertuāra, gan solistu un izpildījuma ziņā. Mazliet apnicīga likās daudzreiz atkārtotā *Sancta Maria* “tematika”. Tomēr vienmēr ir patīkami paskatīties uz jauno mūziķu paaudzi, kuri vēl tikai sper savus pirmos soļus pretī ar mūziku saistītai karjerai, un jau tagad varu teikt, ka daudziem, kuri nebeigs strādāt un attīstīties, tā solās būt diezgan spīdoša.

DAUGAVPILS KONCERTMEISTARS. INTERVIJA AR ŽŪRIJAS KOMISIJAS PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU BROKU

Laura Onzule: Zināms, ka Jauno Koncertmeistaru konkurss Daugavpilī notiek jau otro gadu, un, iespējams, kļūs par sava veida tradīciju mūsu skolā. Kas sākotnēji bija konkursa idejas autors, iniciators?

Aivars Broks: Par to ideju ir tā ... Ideja radās kaut kā dabiski, jo ar tiem koncertmeistariem ir tā, ka šī profesija ir ļoti svarīga, bet tai netiek piešķirta liela uzmanība. Tas ir saistīts ar garāku stāstu par to, ka, Latvijā krīzes laikā sākot, ar 2009. gadu tika samazināts stundu skaits un finansējums mūzikas apmācībai. Es runāju par mūzikas skolām, nevis par mūzikas vidusskolām. Naudas bija mazāk, koncertmeistaru klasē un

vispārējās klavierēs nodarbības bija samazinātas, tāpēc pamazām šī profesija tika izolēta. Mums radās doma pēc tās krīzes koncertmeistus kaut kā atbalstīt, parādīt, ka šī profesija tomēr ir svarīga. Tāds konkurss agrāk jau bija norisinājies, tikai tas bija mazliet plašāks – solistiem vajadzēja lasīt no lapas, transponēt. Tā ideja jau eksistēja agrāk.

LO: Šogad konkursa dalībnieki bija ieradušies arī no Baltkrievijas mācību iestādēm. Vai jūs uzskatāt, ka mūsu kaimiņvalstī Baltkrievijā muzikālā izglītība tiek apgūta augstākā, profesionālākā līmenī nekā Latvijā?

“koncertmeistara profesija ir ļoti svarīga, bet tai netiek piešķirta liela uzmanība”

AB: Ir tādā tehniska lieta – visās post-padomju republikās tas vecais izglītības modelis palika. Tātad - pašvaldības finansētas mūzikas skolas, valsts finansētas mūzikas vidusskolas un augstskolas.

Un tas ir arī Baltkrievijā, Latvijā, Lietuvā, Igaunijā un tā tālāk. Īstenībā mēs esam vienādi, bet Baltkrievija ir lielāka valsts, un tāpēc arī ir lielāka

konkurence un lielākas iespējas. Grūti teikt, kuri ir labāki, kuri – sliktāki -, bet jāņem vērā, ka pie mums šoreiz un arī citos gados bieži vien brauc labākās skolas.

LO: Jūs šajā konkursā bijāt žūrijas locekļu sastāvā. Sakiet, pēc kādiem kritērijiem tiek vērtēti konkursanti?

AB: Tagad pa punktiem... Intonācija, tembrs, metro ritms, satura atklāsmes, forma un tā tālāk. Bet man ļoti nepatīk, ka konkursos un valsts eksāmenos mums tagad sadala, ka konkurss tiks vērtēts 100 punktu skalā, vai pat 200. Piemēram, par to, kā dalībnieks izskatās, mēs liekam 10 punktus, kā viņš uziet un noiet no skatuves būs vēl 10, cik ātri viņš spēlē – vēl 10, cik viņš ir muzikāls – vēl 10, un interpretācija, atbilstība,

muzikalitāte... Nabaga žūrija, jo viņiem visu vajag paspēt. Īstenībā mēs uzreiz kompleksā vērtējam visas šīs lietas. Galvenais koncertmeistarā ir jābūt diviem svarīgiem

komponentiem – solists un koncertmeistars. Ja ir ļoti labs koncertmeistars un slikts solists, tad *Grand Prix* laikam nevar iedot, tāpēc novēlējums māksliniekiem - būtu vēlams, lai viņi būtu piemēroti viens otram.. Un, ņemot vērā, ka tas ir koncertmeistaru konkurss, tad programmai ir jābūt interesantai, lai konkursa dalībnieks izskatītos izteiksmīgāk, spožāk. Galvenais būtu tas, kā solists un koncertmeistars viens ar otru sadarbojas.

LO: Vai varam cerēt, ka arī pēc diviem gadiem turpināsies šī konkursa tradīcija?

AB: Ne varam cerēt, bet viņš būs. Ar tiem konkursiem ir tā, ka pirmie 5 noteikti vienmēr ir. Un tad pēc kaut kāda piektā, jau jādodomā, ko darīt, jo kļūst drusku monotoni. Rodas kaut kāda pierašana. Tad konkurss ir jānolikvidē, vai kaut kas jāmaina. Tomēr konkurss būs. Cita lieta, ka konkursa nolikumā var kaut ko mainīt, piemēram, katrā konkursā reize ir jāievieš kādu jaunu akcentu.

LO: Paldies par interviju! Bija prieks sadarboties!

Konkursa laureāti:

A GRUPA

I vieta - Vlada Šarko (Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola)

II vieta - Lidziya Naryzhnava (Minskas 6. bērnu mūzikas skola)

III vieta - Krista Kristiāna Rinča (Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola)

B GRUPA

I vieta - Liubov Hlazava (Baltkrievijas Valsts mūzikas akadēmijas Valsts ģimnāzija – koledža)

II vieta - Anastasija Jevstignejeva (Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola)

III vieta - Lāsma Monika Meldere (Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas vidusskola)

C GRUPA

I vieta - Viktorija Martiņuka (Emīla Dārziņa mūzikas vidusskola)

I vieta - Yan Supanenka (Baltkrievijas Valsts mūzikas akadēmijas Valsts ģimnāzija – koledža)

II vieta - Artūrs Žurbins (Emīla Dārziņa mūzikas vidusskola)

III vieta - Mariama Istratija (Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskola)

XII STARPTAUTISKAIS GARĪGĀS MŪZIKAS FESTIVĀLS *SUDRABA ZVANI*

Atklāšanas koncerts

Reizi divos gados Daugavpilī skan vairāki simti lūgšanu dziesmās. Šis gads (2017) ir viens no tiem, kad Daugavpilī notiek pasaules mēroga garīgās mūzikas festivāls ar koru konkursu. Šogad tas norisinājās no 12. janvāra līdz 15. janvārim. Šoreiz jau otro reizi notiek jauno dziedātāju – Ziemassvētku dziesmu konkurss. Svinīgais atklāšanas koncerts norisinājās 13. janvārī, plkst. 19:00.

13. janvāris, 2017. gads. Neilgi pirms koncerta nemitīgi pulcējās klausītāji, kas sastāvēja ne tikai no Daugavpils mūzikas draugiem, bet arī no vairāku valstu festivāla koru dalībniekiem. Zālē brīvu vietu, praktiski, nebija. Balkons bija pilns ar klausītājiem.

Koncerts svinīgi iesākās ar fanfarām un festivāla himnu *Vakara dziesma* (J. Ustinskovs/A. Lūsis), kuru atskaņoja Daugavpils simfoniskais orķestris *Sinfonietta Daugavpils* (vad. A. Broks), Daugavpils Latviešu kultūras centra jauktais koris *Daugava* (vad. J. Ustinskovs), Siguldas novada jauniešu koris *Atvars* (vad. J. Baltiņš), Baltkrievijas Mūzikas akadēmijas – Moģiļevas filiāles sieviešu koris, Sanktpēterburgas sieviešu vokālais ansamblis. Koncertu turpināja divi pasaules pirmatskaņojumi. Renāta Cvečkovska kantāte *Agnus Dei* korim, orķestrim un solistei. Solo dziedāja Alisa May. Opuss stilistiski līdzinās populārās mūzikas stilam un publika to ļoti atsaucīgi uztvēra. Koncertu turpināja Jevģeņija Ustinskova kantāte *Dona nobis pacem* korim, orķestrim, solistiem. Solisti bija – tenors Jevģeņijs Salna, soprāns Jeļena Borele. Šo kantāti autors veltījis 1991. gada 13. janvāra notikumiem Latvijā un Lietuvā. Kantāte rakstīta ar postminimālisma stila iezīmēm, kas radīja trauksmainību un izmisumu cilvēku sirdīs un domās. Koncerta atsauces bija ļoti labas.

Pēc svinīgās vokāli instrumentālās koncerta daļas sekoja pirmās konkursa dienas apbalvošanas ceremonija, kurā arī mūsu Staņislava Broka Daugavpils Mūzikas vidusskolas kordiriģentu ansamblis ieņēma pirmo pakāpi, bet uz fināla (Grand Prix) atlasi

netika. Pēc apbalvošanas skaistu un emocionālu koncerta otro daļu sniedza Siguldas novada kultūras centra jauniešu koris *Atvars* ar māksliniecisko vadītāju un diriģentu Jāni Baltiņu priekšgalā. XI starptautiskajā garīgās mūzikas festivālā šis kolektīvs ieguva Grand Prix (Galveno balvu – 1. vietu) ar 3000 eiro naudas balvu. Kora izpildījumā skanēja vairāki skaņdarbi hronometrāžā līdz 40 minūtēm, tajā skaitā arī izcilā latviešu komponista Riharda Dubras opusi un vērienīgākais bija ievērojamā igauņu komponista Arvo Pēta (Arvo Pärt) *Da pacem Domine* (Dodī mums mieru, Kungs), kur koris izvietojās apkārt zālei. Kora skanējuma kvalitāte aug un tiešām pārsteidz ar savu augsto vokālo kultūru.

Atklāšanas koncerts bija patiesi iespaidīgs. Ir liels retums, kad mūsu pilsētā var notikt divi pasaules pirmatskaņojumi no dažādiem autoriem viena koncerta laikā. Vēlu festivāla organizatoriem turēt augsto līmeni, augt un tiekties pie augstām olimpa virsotnēm. Tad visi sapņi tiks piepildīti.

La Badinerie redaktors
Renāts Cvečkovskis

Intervija ar bērnu kora *Pearls of Odesa* vadītāju Larisu Garbuzu

Santa Strautmale: Labdien, Larisa!

Larisa Garbuz: Labdien, Santa! Tikko bija liels mēģinājums [...], nu tagad esmu gatava sarunai.

SS: Pirmkārt, liels paldies par to, ka tik ātri piekritāt sniegt interviju! Sāksim ar jautājumu, cik gadu ir jūsu kolektīvam?

LG: Korim pašreiz ir 33 gadi.

SS: Tik daudz?! Tātad Jūs jau ne pirmo reizi piedalāties starptautiskajos konkursos?

LG: Jā, protams. Mums ir daudz uzvaru, esam daudzu konkursu laureāti, bet visas savas uzvaras mēs neaifišējam, nedomājam, ka tas ir vajadzīgs.

SS: Godīgi sakot, koris izbrīna ar savām iespējām. Pastāstiet, lūdzu, par konkursu *Sudraba zvani!* Vai jūs vēlējāties izcelties no citiem šā konkursa dalībniekiem?

LG: Braucot uz konkursu, godīgi sakot, par to daudz nezināju. No paša sākuma es sapratu, ka tas ir kora konkurss, kurš notiek Latvijā - tas jau ir rādītājs, tāpēc ka Latvijas kora tradīcijām jāpievērš liela uzmanība, par ko es tāpat stāstīju bērniem. Pati par tiem zinu no bērnišības un bērniem izstāstīju, lai tie izprastu, ko vārētu gaidīt. Kā arī valsts, kurā ir tādas kora tradīcijas, nevar pievilt.

Bet par atšķirību. Es saprotu, ka mēs tik un tā esam citādi. Es strādāju citādāk [...], arī bērni dzied dažādos žanos [...], viņi ir dzīvi un enerģiski [...], kas arī ietekmē rezultātu. Vēl viens pluss, par kuru man pateica pilnīgi visa žūrija – tā ir vokālā skola. Tā ir cita, jūtama citas, dienvidnieku balsis. Tembra krāsas

atšķirība uzreiz dzirdama šādā brīnišķīgā zālē, kurā ir brīnišķīga akustika [...].

SS: Es sapratu, ka Jūsu bērni viegli var pievērst publikas uzmanību, bet kā Jūs savaldāt kori?

LG: Manā gadījumā darīt neko īpašu nevajag, viņiem pietiek ar to, ka es pati esmu sava darba fane. Man tas ļoti patīk, pati dziedāju vairākos koros. Kā arī visa programma, kuru es devu bērniem, man pašai patīk. Notiek tādi gadījumi, ka vajag korim mācīties pēc pasūtījuma, nu tad mēģinu izskaidrot, kamdēļ tas ir vajadzīgs? [...].

SS: Kādas rakstura īpašības Jūs cienāt savos koristos?

LG: Strādīgumu, centību, nopietnību. Man nepatīk runāt par talantu, ja es saku bērnam, ka viņš ir talantīgs, tas pārtrauc bērna attīstību. Tāpēc es esmu ļoti akurāta ar šīm lietām. [...]

ZIEMASSVĒTKU LABDARĪBAS KONCERTS MEDUMU INTERNĀTPAMATSKOLĀ

Ziemassvētki – mīlestības, gaišuma un piedošanas laiks. Svētkos sanākam kopā, lai bērniem dāvātu prieku. Vairāk aizdomājami par to, kā darīt labo citiem. Arī mūsu skolas mūzikas teorijas un vēstures nodaļas audzēkņi un pedagogi organizēja dāvanu vākšanu un brauca ciemos uz Medumu speciālās internātpamatskolas audzēkņiem, kur ar muzikāliem priekšnesumiem radīja ziemassvētku noskaņojumu. Mūsu primārais uzdevums bija radīt gaišu noskaņu un dāvināt bērniem nelielu laimes brīdi. Uz skatuves muzicēja vidusskolas audzēkņi, mūzikas skolas audzēkņi, kā arī piedalījās vairāki citi kolektīvi no Daugavpils.

La Badinerie redaktore
Anastasija Jevstignejeva

SS: Man, kā diriģentei, interesē jautājums, kā Jūs izvēlaties skaņdarbus?

LG: Ar gadiem rodas kaut kāda intuīcija. Brīžiem, nedzirdot darbu, aplūkojot nošu materiālu, saprotu, ka skanēs labi un interesanti. [...] Ļoti bieži saku bērniem: “Jūs vēl nesaprotat, bet pēc tam jūs dzirdēsiet, cik skaisti tas būs.” [...] Arī domāju par klausītājiem, lai arī tiem būtu baudāma klausīšanās.

SS: Vai Jūs plānojat uzstāties kādos koncertos tuvākajā nākotnē?

LG: [...] Ir piedāvājums aizbraukt uz Gruziju – tas būs tieši

koncerta variants. Kā arī varbūt vasarā dosimies uz Franciju [...]. No konkursa žūrijas bija piedāvājumi, bet tas ir ļoti

